

הפגנות - יריות - כצקות - מעצרים -

והוועידה הגדולה ביותר בתבל בוטלה

תנו לירות

בארץ הזאת!

הצל שריחף על פני אלג'יריה, בשבוע הראשון של ההפיכה, הוטל עליידי דבר שלא התקיים: הוועידה האפריאסיאית. תיית. היא שקבעה את מועד ביצוע ההפיכה, והיא אשר הכתיבה את התנהגותו של בומדיאן, אחרי שהצליח להדיח את בן-בלה.

כפי שסיפר בומדיאן עצמו: "ידענו שבן-בלה החליט לחסל אותנו. הוא התכוון לעשות זאת בעיצומה של הוועידה, או מיד לאחריה."

הוסיף שותפו להפיכה, שר החוץ עזיז

ביקרו של זה בקאהיר חתם על הודעה משותפת, אשר קראה לעריכת הוועידה במועד.

אך אותה שעה, הביע דוברו העיקרי, עורך אל'אהראם חסנין הייכל, דעה מנוגדת: "המיסטר החדש עשה את הצעד הראשון מבלי להתחשב בוועידה. על כן לא מתקבל על הדעת, כי בצעדיו הבאים יושפע עליידי נימוקים אפריאסיאטיים."

הוא גם הסביר מדוע: "ההתנגדות להיפכת בומדיאן תעבור מן המעשים הקטנים

זהירות: מסתכלים!

סאנק של צבא בומדיאן מסייר בכיכר של העיר אלג'יר, אחרי שכבאיש ושורדים פירונו את המפגינים. הצבא לא ירה על המפגינים הרבים, מחשש פן מאות העתונאים והצלמים הזרים שבאו לאלג'יריה לכיסוי המאורעות האחרונים, ינציחו את פעולות הדיכוי.

בוספליקה: בשבילנו - יכולנו לפעול באותו יום - או לעולם לא!"

★ ★ ★

חיפוש במכונית-השר

אם עבדי אלנאצר לא מיהר להכיר בשליטי אלג'יריה החדשים, לא היסס לעשות זאת כמה מדינות אחרות. הראי שונה היתה סוריה, מתוך נסיון לקבוע כי מי שחיסל את ירדו של עבד אלנאצר חייב להיות יורדם של ראשי הבעת. לא הרבה אחרי ההודעה הסורית, הגיעה גם הכרתה של סין. להכרתה הנחמדת של סין היה מניע אחד ויחיד: אגדתה לוועידה האפריאסיאית.

ועידה זו, שנקבעה לסוף חודש יוני, נועדה להיות זירת הנצחון הסיני האדיר ביותר עד כה. במשך שלוש שנים הוכנה הוועידה, כשפקין חותרת בהתמדה לגיבוש גוש עצום של תומכים. בוועידה זו קיוו הסינים לא רק לכבוש לעצמם מעמד כמנהיגי העולם האפריאסיאטי, אלא גם להטיל חרם על ברית המועצות, לבודד אותה כמעצמה לבנה, המוכנה לשתף פעולה עם מעצמות המערב נגד העולם השלישי המתעורר.

על כן תבעו נציגיה, מן הרגע הראשון, כי על אף ההפיכה באלג'יר, תתכנס הוועידה במועד. עבד אלנאצר, שהביע ספקות בקשר לכך בשיחות פרטיות, נכנע ללחץ של ראש ממשלת סין צ'ו אי-לאי, ובתום

אל המעשים הגדולים, ברגע שתיפתח הוועידה. כי המתנגדים יראו בכך הזדמנות מצוינת להשמיע את מחאתם ולהעמיד את המיסטר החדש במבחנו הקשה ביותר, לעיני העולם האפריאסיאטי כולו.

היתה זו אמת עמוקה, שהיתה גלוייה לעיני כל מי שביקר באלג'יר במשך השבוע. ביומיים הראשונים שלאחר ביצוע ההפיכה, נשארה הבירה שקטה. ביום השלישי, בשעות שלאחר-צהריים, החלו ההפגנות הראשונות. תחילה של קבוצות תלמידים צעירים, ולאחר מכן של נשים וילדיהן. הצבא גייס מכוניות כיבוי, שהתירו סילוני-מים אדירים כדי לפזר את המתקהלים.

באחת ההתקשיות הרטובות האלה, נקלעו כמה מחברי המישלחת הסינית, שבאה לכינוס שרי החוץ הטרנס-וועידתי, בתוך קבוצה של מפגינים. הכבאים הרטיבו את הסינים מכף רגל עד ראש, ובאותה נתנו את הרמו הראשון למה שהיה צפוי בעתיד הקרוב.

בהודעותיה התכופות, חזרה מועצת ההפיכה וקראה לקיום הוועידה במועד. אף הגובר קצב עבודתם של הפועלים, אשר עסקו בהכנת האולם הענק לוועידה.

שעה ששרי החוץ של 35 מדינות התכנסו באולם הבלתי-מוגמר, כדי להחליט אם לקיים או לדחות את הוועידה הגדולה, התפרצה בקירוב מקום פצצה. נערך מצור, ועשרות פועלים מצריים שעבדו בבניון נעצרו. נעצרה גם מכוניתו של שר החוץ המצרי מחמוד ריאד, ונערך בה חיפוש מדוקדק.

מפעל חייו

של אחמד בן-בלה היה הכנת הוועידה האפריאסיאית השנייה. ועידה זו נועדה לבסס סופית את מעמדו לא רק בעולם, אלא גם בארצו. בתמונה הוא נראה (מימין), ליד הסמל הכתוב ערבית, אנגלית, צרפתית.

היה זה אות גלוי לקרע העמוק שהפריד עתה בין שתי הארצות. כאשר עצרה משטרת אלג'יריה כ-300 מומחים מצריים בשטחה, נראה היה כי היחסים עומדים בפני הרעה קיצונית. ריאד עצמו ניסה להרגיע את הרוחות, כאשר הכריז בשובר לקאהיר: "היתה למשטרה האלג'ירית כל הזכות לערוך חיפוש במכונית" - אף כי אין הדובר מקובל בחיים הדיפלומטיים.

ההתפרצות לא הפריעה לשרי החוץ, והם המשיכו בדיוניהם. בוטפליקה חזרו ודרש קיום הוועידה בזמן, אבל עמיתו ידעו כי הוא רק יוצא ידי חובה, וכי הוא מעוניין, לאמיתו של דבר, בדחיית הוועידה. כך גם החליטו - ובאותה הנחילו את אחת האכזבות הקשות ביותר למדיניות הסינית בשנים האחרונות.

★ ★ ★

"שארלאטאן ודמאגוג"

מדוע היו האלג'יריים מעוניינים בדחיית הוועידה? מבחינה עולמית, היתה עריכתה דווקא עכשיו נותנת למימטר החי

דש יוקרה וגושפנקה. "העולם השלישי" היה מאשר כי בומדיאן הוא ראש המדינה המארכת. אלא שהיה גם סיכוי הפוך: כי דווקא כינוס זה ילבה את אש ההתנגדות, וכי מתנגדי בומדיאן ינצלו את נוכחות ראשי המדינות כדי להתקומם נגד המימטר הצ'באי החדש.

פעל גם שיקול דחוף הרבה יותר. בתוך פה רגילה של השנה, היו נמצאים באלג'יר רק קומץ סיגנתי של עתונאים זרים. אולם לקראת הוועידה התאספו בה למעלה מ-400 עתונאים זרים. נוכחותם נתנה אומץ למפגינים, וכבלה את ידי בומדיאן. הוא לא רצה שתונגי העולם יהיו מלאי תמורנות וכתבות, המתארות כיצד הורגים חייו ליו נערים המפגינים בעד בן-בלה.

מלבד העתונאים נמצאו גם שרי חוץ עם פמליות ענפות. נוכחותם הכבידה עוד יותר על הצבא, הפריע לו לדכא את ההפיגנות. על כן נשם המימטר החדש לרוחה, כאשר החליטו הנציגים הזרים על דחייה. עכשיו, סוף-סוף, יוכלו החיילים של בומדיאן לירות.

מי מאחוריו?

זאת השאלה שנשארה בשבוע השני של הפיכת הווארי בומדיאן (מימין). בתחילה סברו כי הוא איש של פקין, עתה הוטלה סברה זו בספק. ולא הועלתה חשדה במקומה, על מי שעומד מאחוריו.